

যীচুৰে এজন অন্ধক সুস্থ কৰিছিল যিজনৰ ঈশ্বৰত বিশ্বাস আছিল।

ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাবে যিকোনো কৰিবলগীয়া কাম বাচি লওক।

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু, বাৰতীময়ৰ দৰে আপোনাত বিশ্বাস ৰাখিবলৈ আৰু আপোনাৰ সুস্থ কৰিব পৰা ক্ষমতা আৰু আমাৰ পাপ ক্ষমা দিয়াত আমাৰক সহায় কৰক”।

মাৰ্ক ১০:৪৬-৫২ পদত চাওক, কেনেকৈ বিশ্বাস কৰা এজন অন্ধক চকু যীচুৰে সুস্থ কৰিছিল।

গল্পটি কোৱাৰ আগেয়ে, যীচুৰে কেনেকৈ বাৰতীময়ক সুস্থ কৰিছিল সেই বিষয়ে জানিবলৈ, ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক শুনিবলৈ কওক।

গল্পটি কোৱাৰ পিছত ল'ৰা-ছোৱালীক সোধক :

- যীচু আহিবলৈ জানি, বাৰতীময়ে কি কৰিলে?
- বাৰতীময়ৰ চাৰিওদিশে থকা লোকবিলাকে তেওঁক কি কৈছিল?
- বাৰতীময়ৰ মাত শুনিলত যীচুৰে কি কৰিলে?
- যীচুৰে বাৰতীময়ক কি সুধিছিল?
- বাৰতীময়ক যীচুৰে কিয় সুস্থ কৰিলে?

কৰিবলগীয়া : বাৰতীময়ৰ দৰে ল'ৰা-ছোৱালীৰ চকু বান্ধক। এতিয়া প্ৰশ্ন কৰক :

- সিহঁতৰ কেনে অনুভৱ হৈছে?
- বাকী ল'ৰা-ছোৱালীক বাৰতীময়ৰ চাৰিওকাষে থকা মানুহ বুলি ধৰক। বাৰতীময়ক মনে মনে থাকিবলৈ তেওঁলোকে কি কৈছিল? (উত্তৰ : তেওঁলোকে কৈছে : “যীচু খুউব ব্যস্ত”। যীচুৰে তোমাক নাজানে”। “তোমাৰ অন্ধতা তোমাৰ পাপৰ শাস্তি”। “তুমি যীচুৰ বাবে আৱশ্যকীয় নহয়”।
- এনে কথা কোৱা লোকবিলাকক তোমালোকে কি উত্তৰ দিবা, চিন্তা কৰা।

যীচুৰে বাৰতীময়ক সুস্থ কৰাৰ **নাটক** কৰক, মাৰ্ক ১০:৪৬-৫২।

- ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালী অথবা বয়সীয়া লোকক বাৰতীময়। যীচু আৰু বৰ্ণনাকাৰীৰ ভাগ দিয়ক। বাৰতীময়ৰ গাত এখন পুৰণা হুঁলৌ চোলা থাকিব। চকু বন্ধ কৰি বহি থাকিব।
- সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক শিষ্য আৰু লোকবিলাকৰ ভাও দিয়ক।

বৰ্ণনাকাৰী : মাৰ্ক ১০:৪৬-৫২ পঢ়ক।

লোকবিলাক : “সোৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ ভ্ৰাণকৰ্তা, যীচু আহিছে”।

বাৰতীময় : “হে যীচু, দায়ুদৰ পুত্ৰ, মোলৈ দয়া কৰক!”

লোকবিলাক : “মনে মনে থকা! সেই মহান ব্যক্তিজনক আমনি নকৰিবা। আহক যীচুৰে কি কৈছে, আমি শুনোঁক”।

বাৰতীময় : “হে দায়ুদৰ পুত্ৰ, মোলৈ দয়া কৰক!”

যীচু : “ৰৈ যায়। (লগত থকা লোকবিলাকেও খোজকাঢ়িবলৈ এৰি ৰৈ যায়) কয়, “তেওঁ মাতা”।

লোকবিলাক : “উঠা, থিয় হোৱা, তেওঁ তোমাক মাতিছে”। (হাতত ধৰি গুৰিলৈ নিয়ে। বাৰতীময়ে তেওঁৰ পুৰণি হুঁলৌ চোলাটো দলিয়াই পেলায়”।

যীচু : “মই তোমাৰ বাবে কি কৰাটো ইচ্ছা কৰা”।

বাৰতীময় : “হে মহান গুৰু, মই দেখা পাবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ”।

যীচু : (বাৰতীময়ৰ চকু স্পৰ্শ কৰে) কয়, “যোৱা, তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে।

বৰ্ণনাকাৰী : “বাৰতীময়ে তৎক্ষণাত দেখা পাই আৰু যীচুৰ পাছত যায়”।

(নাটকত সহায় কৰা আটাইকে ধন্যবাদ দিয়ক)

মণ্ডলীৰ চলাঁওতাৰ লগত যোগাযোগ কৰি ল'ৰা-ছোৱালীৰ দ্বাৰা :

- উপাসনাৰ সময়ত নাটকখন কৰি দেখুৱাওক।
- উপাসনাত উপস্থিত বয়সীয়াসকলক এই অধ্যয়নৰ আৰম্ভণিতে দিয়া তালিকাৰ প্ৰশ্নবোৰ কৰক।
- ল'ৰা-ছোৱালীয়ে প্ৰস্তুত কৰা যিকোনো বিষয় পৰিবেশন কৰিবলৈ দিয়ক।

এজন অন্ধ মানুহৰ ছবি আঁকক। (কেৱল মানুহজনৰ মূৰৰ ছবি যদি দেখাত ভাল নালাগে, তেন্তে সম্পূৰ্ণ মানুহৰ ছবি আঁকক।)

- ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে সৰুবোৰক সহায় কৰক।
- যীচুৰ শক্তিত আমাৰ বিশ্বাস নাথাকিলে আমাৰ জীৱন কেনে হ'ব - এই কথা বুজাবলৈ চকু দুটা বন্ধ কৰি ৰখা মানুহৰ এখন মুখ আঁকক।
- ল'ৰা-ছোৱালীয়ে অঁকা ছবিখন বয়সস্থসকলক দেখুৱাওক আৰু ইয়াৰ অৰ্থ বৰ্ণনা কৰক।

কবিতা, দুগৰাকী ল'ৰা-ছোৱালীক যিচয়া ৫৩ঃ৪ আৰু ৫ পদ দুটা মুখস্থ মাতিবলৈ কওক।

নিশ্চয়ে তেওঁ আমাৰ যাতনাবোৰ ল'লে, আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে, তথাপি আমি হ'লে তেওঁক আঘাতিত,
ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই প্ৰহাৰিত, আৰু দুখিত যেন জ্ঞান কৰিলোঁ।

কিন্তু আমাৰ অধৰ্ম্মবোৰৰ নিমিত্তে তেওঁক খোঁচা হ'ল,

আমাৰ অপৰাধবোৰৰ নিমিত্তে গুড়ি কৰা হ'ল, আমাৰ শাস্তিজনক শাস্তি তেওঁৰ ওপৰত পৰিল,
আৰু তেওঁৰ গাৰ সাঁচ বহা কোবৰ দ্বাৰাই আমি সুস্থ হ'লোঁ।

ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক এটা কবিতা, গীত অথবা ছুটি গল্প, অথবা এটা সাম্ৰ্য্য দিবলৈ দিয়ক, যে আজিও যীচুৱে কিদৰে মানুহক ৰোগৰ পৰা সুস্থ কৰিব পাৰে, যি ঘটনা তেওঁলোকে দেখিলে, তাৰে এটা উদাহৰণৰ বিষয়ে।

লুক ১১ঃ৯ পদ মুখস্থ কৰক।

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু, আপুনি কি কয় তাক শুনি বিশ্বাস কৰিবলৈ আপুনি আমাৰ আত্মিক চকু মুকলি কৰাৰ কাৰণে আপোনাক ধন্যবাদ জনাওঁ। আৰোগ্যতা দান কৰিবলৈ আৰু আমাক পাপবোৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ শক্তিমন্ত্ৰ হোৱা বাবে আমি আপোনাৰ প্ৰশংসা কৰোঁ। বাৰতীময়ৰ দৰে আপোনাক মাতিবলৈ আৰু আপোনাৰ শক্তিত বিশ্বাস ৰাখিবলৈ আমাক সহায় কৰক।